MHP GRUBU ADINA OSMAN ÇAKIR (Samsun) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı üzerinde Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bugün itibarıyla, 85'i devlet, 30'u vakıf üniversitesi olmak üzere üniversite sayısı 115'tir. Üzerinde görüştüğümüz öneri kanunlaştığı takdirde, vakıf üniversitelerinin sayısı 31'e, toplam üniversite sayısı da 116'ya çıkacaktır. Üniversitelerin Anadolu'ya yayılmasına ve sayılarının önemli ölçüde artmasına rağmen yükseköğretime girişteki talebi henüz karşılayabilmiş değiliz. Bunun yol açtığı olumsuzluklar hemem hemen her ailede yaşanan sorunlar arasında yer almaktadır. Ancak, bu sorunun çözümü sadece çok sayıda üniversite açmak değil, öncelikle çok sayıda öğretim üyesi yetiştirmektir. Maalesef, Hükûmet geçmiş beş yılda bu konuda etkili ve yeterli bir proje ortaya koyamamıştır.

Geçen dönem açılan 32 üniversitedeki profesör sayısı sadece 128'dir. Diğer unvanlardaki öğretim üyesi sayısı da son derece yetersizdir. Hükûmetin öğretim üyesi yetiştirmeye önemli oranda kaynak ayırması acil bir konudur. Eğitimin, özellikle yükseköğretimin önemi herkes tarafından iyi bilinmektedir. Yükseköğretim sisteminin kalitesi, ülke ekonomisinin en önemli girdileri arasındadır. Ülkenin rekabet gücünün asli unsurlarından biridir. Ülkenin sosyoekonomik politikalarının da en önemli yapı taşıdır.

Refaha ulaşmak için gereken temel stratejik kaynağın bilgi, iyi eğitim görmüş insan ve beşeri sermaye olduğu herkesçe bilinen gerçeklerdir. İçinde bulunduğumuz yüzyılda ekonominin motoru da, refah toplumu oluşturmada da en etkili unsur yine bilgidir. Bu kadar geçer akçe olan bilgi, kullanıldıkça, dağıtıldıkça ve satıldıkça arttığından sahipleri açısından gerçek anlamda bir güçtür. Dolayısıyla bilim, bilimsel zihniyet ve bilgi üretimi olmadan teknolojide ve uygulama alanlarında ilerleme olamaz. Bilgiyi üretmeden sadece teknoloji ithali yoluyla milletler arasında sürdürülen baş döndürücü siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel rekabette mesafe almak ve medeniyetler yarışını da kazanmak mümkün olamaz.

Bu nedenle, üniversiteler son derece stratejik öneme sahip kuruluşlardır. Milletler ve medeniyetler arasında devam eden yarışta elde edilecek başarı, geniş ölçüde üniversitelerin başarısına bağlıdır. Bunun için, gelişmiş ve gelişmekte olan bütün ülkeler, birinci sınıf üniversitelere sahip olmak ve bunların sayılarını artırmak için sürekli gayret içerisindedir. Yüksek öğretim sistemimizin küresel yarışa uyum sağlayabilmesi, Türk milletine ve insanlığa daha çok hizmet edebilmesi için yüksek öğretime ayrılan kamu kaynaklarının artırılması, üniversitelerin kaynak çeşitlendirme ve kaynak yaratmasının önündeki engellerin, yasal ve bürokratik engellerin kaldırılması gerekir.

Bilim, artık Türk insanının günlük yaşamına, sağlık, mutluluk ve refahına katkı yapmalıdır. Bilimin yapıldığı yerlerden olan üniversitelerimiz de bunu dikkate almak zorundadır. Artık evimizde bir bilgisayar vasıtasıyla her türlü hizmete ulaşmanın mümkün olduğu, binlerce dersi okuyup sertifika ve hatta üniversite diploması alma imkânının bulunduğu bir süreçte üniversitelerimiz de kendilerini süratle bu çağa uydurmak zorundadır.

Günümüzde artık bilim adamlarımız, sporcularımız, sanatçılarımız, sanayicilerimiz, iş adamlarımız, çiftçilerimizle her alanda dünyanın saygın ve seçkin bir üyesi olmak zorundayız. Bu, Türk insanının hem hakkı hem en önemli görevi hem de tarihî sorumluğu ve tarihinden gelen kaçınılmaz bir kaderidir. Teknolojinin, finansın, bilginin ve bilgiye ulaşımın, yani enformasyonun demokratikleşmesi, küresel dünyada uluslararası ve devletler üstü kuruluşların yanında ülkeler üzerinde yepyeni denetim ve yaptırım mekanizmaları ortaya çıkarmıştır. Türk üniversiteleri maalesef bunları yakından izleyememiştir. Onun için, üniversitelerimizin bunları çok iyi takip ederek ülkemizin bu şartlara uygun tedbirleri geliştirmesi için gereken uyarıları yapması ve yol gösterici olmaları lazımdır.